

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukcs M., Oppelik A.,
Altalanos Tudósító» hirdetési osz-
tálya Budapest.

Nyilttérre petitaora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A kulturpolitikusok figyelmébe.

II.

A nép előtt az állami iskolák iránti antipathianak, azoknak kétkedve való fogadásának megszüntetéséhez nagyban hozzájárul, ha az állami iskolákat teljes számban, a központokban vagyis a fának székhelyén fogjuk fejállítani; a mihez az eszmét a most felállított és speciálisan szervezett dráva-vársárhelyi iskola adta. Itt önkénytelenül felmerül most az a kérdés, a mire meg is akarok felelni, mi különösebbet, vagy helyesebbet látok ebben a szervezésben? Azt a mit mások, sőt talán sokan éppen kárhoztatnak s én meg helyesnek találok.

Ugy tudom ugyanis, hogy az ottani lelkes gondnoksági elnöki tisztében meghagyatik; egy tanítója pedig a kántori teendőket is végezni fogja. Jelentékteleunek, sőt mint mondtam, sokak részéről helytelennek látszó szervezés; pedig mily tévedés és mily hatalmas dolgokat rejt méhében ez intézkedés, mely akár a helyesebb szervezés felfogásával, akár kényszerből történt.

Először is a nép látni fogja, — és ez már magában vége nagy dolog — hogy az intézet élén ezentul is az áll, ki a vallás és erkölcs leghivatottabb öre s kihez a nép a legnagyobb bizalommal viseltetik: a lelkész. Be fogja látni, hogy az állam érdeke

nem elválasztani a vallást és az erkölcsöt az iskolától. Ezzel le van valva szeméről az a szürke hályog, mely ez iskolák iránt láptált felfogásából keletkezett; ezzel egyszerre elesik az az alaptalan vád, hogy az állami iskola vallás nélküli intézmény, mely miatt akkora az idegenkedés s rögtön megnyeri a népnél azt a honosságát, melyet folyton nélkülöznie kellene, ha az illető tantestület mégannyira is tapintatos lenne. Együttal tapasztalhatni fogják, hogy annak tanítója, esetleg tanító nem csak az iskolában, de a templomban is működnek. És így megnyílt előtünk azon kapu, — a szív — melyet népünk elzárva tart iskolánk s működésünk előtt és melyen bevonulva a haladás zsilipeit okkal-móddal kedvünk szerint megnyithatjuk. Mert hivatásának magaslatán álló tanító vagy tantestület aztán e ténykedésével valóságos csodákat mivelhet. Nem kell attól tartani az illetőnek, hogy e funkció az »állami tanító« nimbuszából valamit is lester, vagy hogy közönséges, valamikori mesternak tekintse őt akár az intelligens elem, akár a nép. Tessék csak az egyházi zenét s énekeit bizonyos műveléssel vezetni s nem favágó módjára kezelni: akkor az illető senkinek sem jut eszébe kántrom uramnak nézni vagy pláne lenézni. Muraköz papsága pediglen sokkal intelligens elem, mert ilyen is lehet hallani, hogyszem ezért az állami tanítóban a szolgáját látná. De czélom nem ezt czáfolgatni, hanem azt fel-

tüntetni, hogy az ilyen tanító, esetleg többen mit tehetnek? Ime:

Mint független ember — mit a nép azonnal megérez, a mint fizetését nem a községnél kéri vagy szorgalmazza, hanem az adóhivatalnál veszi fel — működése első pillanatától bevezetheti a magyar éneklést s a korrek egyházi zenét. Mint felekezeti, tehát a néptől függésben levő tanító, ez alkalmas téren, ha csak a lelkész nincs valami különös segítségére, alig tehet valamit; sőt a legtöbb esetben a nép nem valami dicséretes érzékhez kell alkalmazkodnia, ha közte békességben megmaradni óhajt. Szóval: a képezdében nyert zenei művelését felfüstölheti; mert azt nem érvényesítheti. Mekkora veszteség ez már a művelés terén! Pedig mily nagy szüksége van e népnek egy kis művelésre, azt fogja tudni legjobban, aki ismeri akár egyházi, akár világi énekeit.

Hanem azért az állami tanító sem nélkülözheti a kellő tapintatot. A nép nagyon is konzervatív. Kezdetben csak csendes miséknél hozzuk be a magyar éneklést. Öregje, ha nem is fogja érteni, de szívesen megtűri egyrészt kellemes harmoniajával fogva, ha pl. két szólamra énekeltek, másrészt azért, mivel látni és hallani fogja saját édes gyermekét a deák misénél Isten dicsőségére szépen énekelni. 10—15 év múlva, mire a vének kihalnának, mint a kike tekintettel kellett lennünk, minden misét magyarrá tehetünk. Hogy ennek mily nagy jelentősége

TÁRCZA.

Hervadó virág.

Őszi szél zúg pusztá fák közt,
Tarlott földeken.
Csüggedt ágom, bús virágom,
Hervadsz csendesen.
Gyöngö szirmod küzd a vészszel,
Oh, de félek: elenyészél
S nem nyílsz már nekem.

Ködből, árnyból, éjszakából
Fordulj csak felém:
Lelkembe, még van melegség
S van szivembe fény.
Hideg földből, mely remegtet,
Idehozlak, ide teszlek,
Áttűttelek én.

Endrődi Sándor.

Mikor én rablóvezér voltam.

Az ötvenes évek elején Párisból Nápolyba utaztam, hogy az Appennin hegység vadregényes vidékeiről néhány vázlatot vegyek föl. Velem volt Roger barátom is, a ki pusztá műkedvelésből jött Olaszországba, hogy annak kincseit megismerje.

Nápolyban az Arany-szerv fogadóba szálltunk, melynek tulajdonosnője egy meglehetősen csinos, ámbrár már koros olasz nő volt. Kivüle még egy kamasz fiu volt a vendéglőben, de észrevettük, hogy gyakran napokig távol van.

Ez a fiu Beppó volt, Rozina asszonynak, a koremszörnének fia.

Rozina asszonynyal gyakran beszélgettünk.

Épp a hegyek közé való kirándulásunk előestéjén is együtt ültünk a söntésben.

— Jesszusom! Önök a hegyekbe mennek? — sipított a vendéglősnő.

— Ugy van, jó asszony!
— Ne kísértsek az Istent!
— Ugyan miért?
— Hát nem tudják?
— Talán emberevők laknak ott?
— Még annál is rosszabb!
— Ah, ah!
— A gaz Tiejoló! A bandita, a kit az Isten büntessen meg! Félelmes teszi a környéket!
— És a csendőrség?
— Nem boldogul vele: Olyan az mint az ördög! Eltűnik, mintha a föld nyelte volna el, mihelyt csendőrszapot érez! Aztán gyilkol, rabol, gyujtotat . . .

— Nos Roger? — szóltam utitársamhoz.
— Felkeressük a banditát! — felelt Roger.
Holnap kora reggel indulunk . . . , Te lefestetted őt . . .

A söntés sarkában Beppó horkolt, de e szókra fölkapta a fejét . . .

— Hát nem félnek az urak? — kérdé álmosan.

— Éppen nem, barátom!
Rozina asszony még ijesztgetett bennünket egy kicsit, de két francia nem engedte magát egyhamar elijesztetni egy kalandtól.

Másnap reggel tervszerint utnak indultunk, Széles kalábriai szalmakalapot tettünk a fejünkre, mely teljes árnyékot nyújtott nekünk az égető déli nap ellen.

Négy óráig barangoltunk a hegyek között, míg végre egy bámulatosan szép kilátást nyújtó hegytetőn megálltunk . . .

Velünk szemben ősi vadregényes lombok emelkedtek, melyet teljesen befutott a moha és a buja vadszőllő indája.

Ezt lekapom! — szóltam Rogerhez.
— Elragadó táj, barátom! — felelt Roger.
A szalon első díját kapod meg, ha ezt vissza tudod adni!

— Arra Tiejoló képével fogok pályázni!
— Ah igaz, hiszen Tiejolot keressük . . .
A gyönyörű vidék szemlélete közben egészen megfeledkeztem a dologról! . . .

Majd ránk talált!
Én festettem . . . Roger letelepedett a sűbe s elővette a mandolint, melynek hurjait mesteri módon tudta kezelni.

— Ah, Tiejoló! Csak jönnél már! sóhajtottam föl.

— Parancsolja, hogy eléje vezessem? — kérdé mögöttem egy mély basszus hang.

Felugrottam . . . Széles fiatalember állott előttem, az olasz legények fantasztikus zsinorog öltönyében.

lenne, azt hiszem, hogy annak fejtegetésébe bocsátkozni nem szükséges.

Csak annyit említek, hogy a mikor a nép a legszentebb érzelmeit a templomban is magyar nyelvünkön fogja kifejezni: akkor ugyanazon a nyelven a hazafiság, hazaszeretet magasztos érzelmeit is sokkal könnyebb lesz nemcsak feleleszteni és ápolni, hanem egyúttal a magyar állameszmének teljesen megnyerni. Szóval: öt minden ízében magyarrá fejleszteni. Hisz ezt akarjuk! A hol ehhez a munkálkodáshoz még a lelkes segítségére járulna: ott biztosan nyert csatánk lenne.

De itt még ne állapodjunk meg. A hazafias lelkeszi karból ugyanis fel kellene kérni a hivatottabbakat a muraközi nép felfogásához mért magyar imádságos és énekes könyvek megszerkesztésére is. Ez egy második és pedig hatalmas lépés lenne a nagy cél szolgálatában.

A befejező közlemény jövőre.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Halottak emléke** előestéjének igen szép idő kedvezett, ennek tulajdonítható, hogy a közönség a szokottnál még fokozottabb mértékben sietett elhunytainak leróni a kegyelet adóját. November elsőjén egész nap nagyszámu látogatója volt a temetőnek, melyben a sírok szebbnél-szebb koszorúkkal, virágokkal voltak ékesítve, s az egész temető este gyönyörűen ki volt világítva. Az állami tanítóképző-intézet ifjúsága tanárai kíséretében az előző évek szokásához híven, halottak napja előestéjén gyászszóval vonult ki a temetőbe, kegyelettel adózván Bárány Ignác, a képzőintézet volt első igazgatójának és Bányai Árpád elhunyt tanárnak sírjánál, hol ez alkalommal intézeli zenetanárunk vezetése mellett Silcher «Hösi gyász-dal» és Mendelssohn »Majd, majd a viszontlátáskor« cz. megható gyászkarokat énekeltek el, utána pedig meglátogatták két elhunyt iskolatársuk sírjait, melyeket kivilágították és megkoszorúzták.

— Hogy tetszett mondani! — kérdém.
— Elvezetnek önöket Tiejpolóhoz! — felelt a legény. — Tiejpoló meghívja önöket ebédre!
— Ah, ez pompás!
— Az udvarias meghívást elfogadjuk! — vágott közbe Roger.
— Akkor kövessenek!

Tíz percnyi ut után éppen az előtt a rom előtt álltunk meg, melyről az előbb vázlatot vettem. Széles árok választotta el a romot a hegy-lejtőtől, melyen álltunk.

— Hogy jutunk itt át? — kérdém.
Vezetőnk válasz helyett füttyentett... Hasonló fütty volt rá a válasz, melyre vezetőnk még három füttyel felelt.

E pillanatban az egyik romfal kimozdult a helyéből s mint valami várnak függő hidja leereszkedett, úgy hogy rajta kényelmesen átmehtünk.

Vezetőnk egy rozoga lépcsőn vezetett le bennünket s nemokára egy tágas, fényesen butorozott terembe értünk.

Elámultunk!... Azt hittük, hogy rablótanyát találunk s íme, hercegi kastélyba jutottunk...

— Önök látni akartak, uraim? — szólalt meg egy hang előttünk. — Itt vagyok!
— Beppó! — kiáltottam fel az első pillanatban.

— Itt Tiejpoló! szóló Rozina asszony fia. — Tiejpoló, akit az anyám megátkoz! — Ódallenn Beppó.

— Ez bámulatos!

— Éppen nem! De remélem, hogy velem ebédelnek az urak! Az én vendégeim önök, és semmi bántódásuk nem lesz!

— **Dr. Ruzsicska Kálmán** kir. tanácsos tanfelügyelő m. hó 27-én Csáktornyára érkezett, ahol meghallgatta az állami tanítóképző-intézetben a tanárok előadásait, elnököl az igazgatótanács ülésén és a város és vidék több iskolájának ügyében érintkezett az illető tanügyi közegekkel. Királyi tanfelügyelő 29-én távozott Zala-Egerszegre.

— **Eljegyzés.** Dr. Csury Jenő kereskedelemügyi miniszteri s. titkár muraközi földbirtokos f. hó 4-én jegyezte el Budapesten dr. Révay Lajos fővárosi ügyvéd kedves leányát, Jolánka kisasszonyt. Sok boldogságot kívánunk a kötéendő frigyehez!

— **Kinevezés.** A déli vaspálya-társaság igazgatósága Luprits Györgyöt a csáktornyai vasuti raktárhoz kezelő-gyakornokká nevezte ki.

— **Előléptetés.** Forster Frigyes csáktornyai születésű brassói huszártsizthelyettes hadnagygyá lón előléptetve.

— **Áthelyezés.** Vastag István csáktornyai vasuti állomási kezelő hasonló minőségben Légradra helyeztetett át.

— **Eljegyzések.** Kovács Gusztáv keszthelyi könyvvizelő jegyet váltott Heinrich Mór csáktornyai lakos leányával, Cilli kisasszonnyal. — Biró Antal csáktornyai képezdei kertész jegyett váltott Kaczun Antal csáktornyai lakos leányával, Borbála kisasszonnyal.

— **A »Magyar Lányok Köre«** Csáktornyán a múlt hó 28-án tartotta alakuló és tisztújító gyűlését. Elnök Kayser Mici, al-elnök Wollák Erzsi, pénztárnok Szeverth Stefanie, jegyző Alszegey Ilona kisasszonyok. A kör szombatokonként tartja gyűléseit.

— **Halálkozás.** Ilj. Kovácsics Ferenc csáktornyai községi írnok, élete 27. évében, házasságának 17. havában elhunyt, temetése a múlt hó 31-én ment vége nagy részvét mellett. Nyugodjék békével!

— **Városi közgyűlés.** Csáktornya nagyközség képviselő-testülete f. évi november hó 9-én délután 3 órakor közgyűlést tart, melyen következő tárgyak tüzettek ki napirendre: 1. A költség előirányzat felolvasása. 2. Községi elemi isk. tanítók kérelmének tár-

gyalása. 3. Javaslát a községi tisztviselők és szolgák fizetésének magállapítására vonatkozólag. 4. Javaslát adóügyi jegyzői állás szervezésére vonatkozólag. 5. Tüzöltő-Egylet kérelme. 6. 232,350 ft értékű törzsvagyon és 36,000 ft értékű letét bírói letétbe helyezése. 7. 4000 ft tanítóképezdei járulék kifizetése.

— **Ujnczok felesketése.** A Csáktornyán állomásozó dsidás katonaság ujonczainak felesketése november hó 1-én történt meg, főt. Richtarits Mátvás zágrábi katonai plébános jelenlétében.

— **A csáktornyai villamtelep** kibővítésével kapcsolatosan a villamvilágítás a vasuti állomásnál is be lesz vezetve, ugyanis a villamtelep a déli vasut igazgatóságával ez ügyben már elvileg megegyezett.

— **Halálkozás.** Ginter József 75 éves földm ves, egyedutai lakos, midőn a mezőről kukoricaszárat szállított, oly szerencsétlenül esett le, hogy a lovak eltiporták, s a sebesült néhány óra mulva kiszenvedett.

— **Vonatkésés.** F. hó 2-án a Csáktornyáról Polstrau felé induló 251. sz. tehervonattól 11 kocsii visszamaradt, így a gyorsvonat mindaddig nem indulhatott el, míg egy segédmozdonyval a bajon nem segítettek.

— **Zeneestély.** Sárközy testvérek zenekara múlt hó 31-én Varasdon a tisztai kázinóban sikerült zeneestélyt rendezett.

— **Perlakról írják,** hogy dicsőült Erzsébet királyné emlékére építendő »Örökimádás templomára« f. é. október hó 29-én a róm. kath. templomban eszközölt gyűjtés alkalmával 86 ft összeg gyűlt össze, mely összeggel a gyűjtés kezdeményezője Horváth Csongor János kir. járásbíró gyümölcsötzetés végett a magyar általános hitelbankhoz küldött el. A gyűjtés czéljából örgróf Pallavicini Edéné O Excellentiája, mint a központi bizottság elnöke, 2000 drb. képet ingyen bocsájtot rendelkezésre. A gyűjtés sikere érdekében különösen Varga János plébános, Habus János kaplán, Grész Alajosné, Horváth Csongorné, Sipos Károlyné, Verly Er-

Roger dühös pillantást vetett rám.

A dolog vége az lett, hogy bevitték bennünket Nápolyba. Ott egy pillanat alatt elterjedt a hír, hogy Tiejpolót elfogták s a harmadik utcában már száz meg száz ember volt a nyomunkban.

— Adjátok ide a zsiványt! Hadd üssük agyona! A nép itéljen fölőtte — zugott a tömeg s ökolny köveket hajgáltak felénk. A helyzet kezdett türehetlenné válni, a csendőrök már alig tudták a népet visszatartani.

Roger kacagott, a mi a néptömeget még jobban feljeregette.

— Üssétek le! — ordítottak.
Végre megérkezünk a prefektúrába, a hol a csendőr bejelentette, hogy elfogta Tiejpoló banditát egy társával.

— Melyik Tiejpoló? — kérdé a bíró.
— En! — felelt Roger, a ki még folytatni akarta a tréfát, a kalandot.

— Együnk se! — feleltem én. — Mi francia állampolgárok vagyunk, egy kalandnak véletlen részesei. Itt vannak irataim

A csendőrhadnagy képe megnyult, mialatt elbeszéltem a kalandot.

Természetesen elbocsátottak bennünket. Tiejpoló ezután eltűnt a vidékről!... En és Roger visszatértünk Párisba s az őszsel megnyertem a szalon nagy díját egy képpel, mely Tiejpoló lakomáját ábrázolta.

Ugyanekkor egy más meglepetés is ért. Olasz országból egy ládát kaptam, melyben 50 üveggel volt abból a marsalaiból, melyet Tiejpolónál ittünk.

Egy kis cédula volt mellékelve s szavakkal: »Kárpótlásul az okozott kellemetlenségért. Tiejpoló.«

Roger barátom még most se tudja elfelejteni a vendéglátó banditát.

Gasparone.

nőné, öz. Verly Miksáné, Sipos Vilma és Sipos Nelly urnók buzgólkodtak.

— **Miként lehet a táviratok elvesztése és elferdítése ellen védekezni?** Az államkincstár a Táviratüzleti szabályok 6-ik §-a értelmében nem vállal felelősséget és jótállást azon károkért, melyek a táviratok elvesztése, elkésése vagy elferdítése következtében támadhatnak. Gondoskodott azonban arról, hogy a táviratozó közönség táviratainak kézbesítéséről a címzett hozzájárulása nélkül meggyőződhessek, illetve táviratát az elferdítés ellen biztosíthassa. Minthogy e módokat a nagy közönség, a mint a tapasztalat mutatja, nem igen ismeri, azokat a közönség érdekében alább közöljük: 1. Ha a táviratot küldő egyén arról akar meggyőződést szerezni, hogy távirata lényeg kézbesített-e, ezt két féle módon érheti el. Nevezetesen kaphat erről értesítést távirati uton vagy postán. Előbbi esetben táviratának címére elébe »(P. C.)« jelzöt ír és a távirati értesítésért 10 szavu távirat díjának megfelelő összeget fizet; utóbbi esetben pedig a cím elébe: »(P. C. P.)« jelzöt ír és a postai értesítésért 25 krt fizet. 2. Ha táviratát az elferdítés ellen kívánja biztosítani a cím elébe: »(T. C.)« jelzöt ír, mely esetben távirata tartalmaz az összes kezelő hivatalok egymás közt összeolvasás által egyeztetik. Az összeegyeztetésért az eredeti távirat díjának $\frac{1}{4}$ részét kell fizetni.

— **A transvái háború** folytán szünetel a munka az aranybányákban s így kevesebb a pénz, az élet pedig folyton nehezebb, terhesebb. Nálunk az osztályorsjatek sok pénzt hoz forgalomba és sok ember nemcsak a maga, hanem egész családja életét megszabadította a nyomortól egy nagyobb nyereségy által. Már többször említettük is, hogy a szerencse sokaknak jövőjét megváltoztatta. Amint értesülünk, egy budapesti bankház eddig több mint két millió koronát fizetett ki megbízóinak 100.000, 90, 80, 30 ezer koronás nyereségyekben. A most kezdődő osztályorsjateknál olvasóink figyelmébe ajánljuk ezen céget, mely szerencsésjénél, szolidaritásánál és megbízhatóságánál fogva amugy is nagy bizalomnak örvend. Ez a cég Török A. és Társa bankháza Budapesten, mely a beérkező megbízásokot pontosan, gyorsan és megbízhatóan teljesíti. Az első osztályú sorsjegyek árai: $\frac{1}{2}$ sorsjegy 6 forint, $\frac{1}{4}$ sorsjegy 3 forint, $\frac{1}{8}$ sorsjegy 1 frt 50 kr., $\frac{1}{16}$ sorsjegy 75 kr. Sorsjegyek bevásárlásánál Török A. és Társa budapesti bankházát, Váci-körút 4/a, legmelegebben ajánljuk.

A költészet mint játék. A költészet fejlődésének legszép példáját a görög irodalom története szolgáltatja. Ott zendültek a himnuszok, ott harsogtak az ódak legfőlegesebb példányképei, ott fogantak az édesbűs elégiai, ott öltöttek művészi alakot az ó-kor örökbecsű tragédiái s görög nyelven dicsőítette meg Akhilles és Odysseus sorát a költők királya: Homeros. Még az első-s talán maig a legkitűnőbb esztetikai mű görög talajból sarjadt elő: Aristoteles poetikája. De lassanként a terjedő hazában fogyott a hazaszeretet. Az alexandriai korban Sokrates és Platon helyét Epikuros foglalja el, Aristophanesét Menandros. A költészet tudós udvari költészeté vált, mely a szellemeskedő közönséghez beszélt. Az írók az istenek és hősök történetébe új szerelmi kalandokat csempésznek, érzékie a szerelem festésében. Az elégiákban is szerelmi kalandokat rajzolnak. Legsikerültebbek ez időtájt a csipős, csattanós epigrammák, mely műfaj e szellemes tudalékos kornak kiválóan megfelelt. Az igazi lyrai formák teljes enyészetnek indultak. Hexameteres himnuszai nehézkesek, telvék tudóskodással. Előfordulnak, mint az izlés jellemző tévedései, olyan alkalmi költemények is, melyeket az író, hogy ügyességét fitogtassa, oly körmönfont számítással irt meg, hogy a költemény sorai egymás alá vagy egymás mellé helyezve mindenféle phantastikus alakokat ábrázoltak: pásztorsipót, ballát keresztet, madárszárnyat, tojást. Maga a kor is játék-nak, paignia-nak nevezte el ezt a műfajt. Szóval a görög irodalomban is az történt, ami minden irodalomban szokott, hogy irodalom kiterjedésével becsébből veszt. Ez alexandriai korbéli irodalmat tárgyalja igen szépen és élénken a Nagy Képes

Világtörténet most megjelent 41. füzeté. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyet. tanár, a görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyomlay Gyula akadémikus. Egy-egy kötet ára díszes félbőrötésben 8 frt; füzetenként is kapható 30 kr. ával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII. Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

C S A R N O K.

A két leány.

Elbeszélés. —
Írta: **Vermes Ernő.**

1.

A jó anya, a gondozó szülő,
Halálos ágyán fekszik betegen.
Körötte van két édes, szép leánya,
Hozzájuk szól, oktatra szüntelen:

»En gyermeim, már nálam nemsokára
Meggzűnt a lét: a fájdalom, nyomor — —
Hej nagy teher volt számomra az élet,
A melyért vágyik számtalan botor!
Óhajtom én, nem félek a haláltól,
Hisz jó pihenni lenn a föld alatt — —
Nincs szenvedés ott! — Édes nyugovásban
Az év, a század — röpke pillanat.

Jó gyermekim, ne sirjatok felettem,
Midőn már minden rosszat elfeledtem
S halljátok ősz anyátok ajkírul:
Erénynyel bizton bárki boldogul!«

2.

Ifjúkori emlék, mit leirtam híven
Tisztán él agyamban még szomorú képe:
Szívem-lelkem ezzel volt eltelve épen,
A midőn küzdeni a világba lépe.

Bejártam azóta a kerek világot,
Küzdve ezer bajjal, küzdve száz veszélyel,
Küzdöttem a szélért, melyet szívem vágyott,
Míg erőm forgácsként szállott szerteszéjjel.
És midőn beláttam, hogy küzdésem meddő,
Tört reménynyel tértem vissza szép hazamba.
Ismerősök után vágódott a szívem
Az ismerős város utcáit bejárva.

A mint így járkáltam, eszemben egyszerre
Feltűnt végső szava a beteg anyának
És kívánsó lettem, hogy az árva lánykák,
Verácska és Eliz, vajjon mit csinálnak.

3.

Zsibong a város népe,
Ez óriás zagyalék,
Midőn a partról éles
Kiáltás hangozék.

Rohanva számos férfi
A hang után siet.
Hullámok csapkodása
Zavarja a vizet . . .

A vízbe ugrik rögtön
Egy pár derék halász,
A nép a parton állva
Feszülten vár, vigyáz . . .

Néhány perc . . . és kiusznak
A bátor emberek . . .

Egy ifjú lánykát hoznak
Aléltan, nedvesen — —
Egy vén anyóka ballag
Utána csendesen — —
Körülfog az asszonyt
A kívánsó tömeg,
Ki csendesen meséli
A bus történetet:

»Eliz volt a neve
A szegény leánynek,
Varrással keresett
Kenyeret magának.
Édes anyja meghalt,
Ő elmaradt árván . . .
Csak én könyörtültem
Ismerősöm lányán.
Erényes leány volt
És nyomorral küzdött — —
Kétségbeesett vetett

A szívébe üszköt . . .
Miglen már nem bírta
Az életnek terhét
És im — végrehajtá
Szörnyűsége tervét . . .!

Szegény Eliz — gondoltam
És szívem elsorult —
Erényes volt s e földön
Sehogy sem boldogult.

4.

A löversenynek vége van már,
Tolong az ember-áradat,
Bámulva szép kocsit, vagy hölgyet,
A mint előtte elhalad.

Remek fogat száguldeva vágat
Elbámuló szemem előtt,
Mégbámulom a paripákat
S a gyelő tartó uri nőt.

Arczomba szökken im a vérem.
Hogy rám tekint a szép leány . . .
Egy perc . . . megáll . . . s én már ott ülök
A kis Verácska oldalán.

Én hallgatom, ő elbeszéli,
Hogy éli mostan napjait.
Elmondja, hogy a sürgő-forgó
Nagyvárosnak lett rabja itt.

Faképnél hagyta testvérnéjét
Egy édes nyári éjszakán,
Nem félt az éjtől, elkísérte
Egy csinos tüzérekapitány.

A fővárosba érve, véle
Eltöltött néhány hónapot,
Aztán, hogy ráunt a tisztjére,
Ő néki ajtót mutatott. — —

De jöttek ám utána mások,
Kiknek volt pénzük szerfelett, —
Mert mondjam-e, hogy szép Verácska
Csak pénzt, nem férfit szeretett!

Van is temérdek pénze, selyme,
Gyémántja és remek lova;
Ma urnó — s hogy varrólánny volt,
Egy éve sincs ide s tova.

Verácska éli szép világát,
Neu szántja homlokát a gond . . .
Csak néha-néha hangzik ajkán:
»Szegény Eliz, de nagy bolond!«

Visszatérés a mezei munkához.

Egy fiatal, a tizenhetedik évéhez közeledő leány egészsége olyan, mint a fejlődni kezdő virág, a mely olyan érzékeny, hogy a szél legkisebb érintésére lehull és csak a meleg nap sugarát éltei. Így a fiatal leány, a ki valamely esemény következtében elgyöngült, vérszegény lett és erejéből vesztett, hogy újra éljen, hatalmas regenerátorra van szüksége, a mely nála a napusárgat helyettesíti. Ez az erősítő szer kell, hogy visszaadja az erőt és a friss arczint, el kell osztania a főtájját, a mely szenvedést okoz, elő kell segítenie az emésztést, lohasztania kell a heves fájdalmakat és elő kell segítenie azt, hogy az éjelek nyugodtan és a nappalok szenvedés nélkül teljenek el. Azok, a kiknek ilyen szerre szükségük van, teljes gyógyulást fognak találni a Pink-pilulák használatával, a vér legjobb helyreállítójával és az idegek megerősítőjével. Caudatlos eredményeket értek el ezzel a pilulával a vérszegénység, a mely oly gyakori a fiatal leányoknál és ifjaknál, a kiknél a fejlődés túlságos gyorsan történt. Bortas Margit kisasszony Candillacból (Lalinde, Dordogne) tizenhétéves kora óta sokat szenvedett, ma huszonhárom éves és a Pink-piluláknak köszönheti, hogy egészsége, mely öt éven keresztül borzasztóan meg volt lámadva, annyira helyreállt, hogy újra hozzáfoghatott megszokott mezei munkájához, a melyet kénytelen volt éveken át abban hagyni.

— Evéken át — írja levelében — minden testrészemben iszonyuan szenvedtem, főtájjam, szurás és sok mindenféle betegség annyira hatalmába kerített, hogy sem aludni, sem enni nem tudtam. Olyan gyöngye voltam, hogy lábam megtagadta a szolgálatot. Bármit kíséreltem is meg, nem erősödtem és csak a Pink-pilulák alkalmazásával láttam egészségemet teljesen visszaszerezni. Most már régóta megkezdhetem újra mezei munkámat, melyet minden megerősítés nélkül elvégezok. Sőt erőmet gyarapodni érzem.

Ez a levél bizonyítja a Pink-pilulák hatásának és bátorítást szolgálhat azoknál, kik a pilulákkal még nem tettek próbát. A Pink-pilula kapható Magyarországon a legjobb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerárban, Budapest, Király utca 12.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margital Jožefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i poučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj: koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Na dušni dan.

Jeli ima človeka, koj nebi imel pokojnoga, jeli ima človeka, koj se nebi imel zrok plakati, ili koga na ov dan oplakivati? Koga nebi vodil put na grobje k jednomu grobu, pod kojem počiva on ili ona, koje ne nadomesti i niti nemre nadomestiti nigdo, nikaj!

Vi starci s belimi lasi, koji ste prepustovali dugoga i zmekkoga puta ovoga života na zemlji, rečite meni jeli niste kad spoznavali med borbami života potreboču navukov roditeljah; jeli ste med ovom krikom života mogli pozabiti sladku pesmu, koju je mati nad zibkom vašom spevala, pak jeli ste mogli pozabiti vrčinu ljubavi vaših roditeljo?

Vi otci i matere! kojim srdce boli, jeli vam je moglo kaj zvratiči ranu vašega srdca, koja je zbog vašega zgubljenog nastala?

Pak ti sirotče! jeli moreš pozabiti raku, koja je zatvorila pred tobom pravu sreću, tvoje roditelje?

Smrt narave se približava! Mraz sedne na travu i cvětje i ovo pomalem prigne glavicu i povehne! Listje požuti od mrlzoga jensenkoga vetra žalostno se razdruži od grane i drhtajuć opadne doli.

S rečjom narav se pripravlja na svoj mir, po kojem bude se opet zelenilo sve.

Med žalostnem vmiranjem narave, sivi mēgli jesenski bliže dojdeju k nam grobi i dušu

našu obuzeme misel smrti. Moramo se pobratiti sa ovom miseljom, jer na koncu našega života nas čeka raka, da nas v grob odnese, koj zbríše veselje i žalost jednako, v kojim već ne cvete lēpo lice, ali se niti već ne krvi rana. Moramo se pripraviti na ov put kojemu se vgnuti nemoremo, da nam njegvo grudje ne orani naše noge i da nepropadnemo v glubljinu, koja je poleg njega. Jer grozovita je jama. — ako v nju propadnemo; pak ako tiho zajdemo vu nju, samo za jeden prehod bude se nam vidla, koj nas z ovoga čalarnoga svēta zapelja vu vekivečno blaženstvo.

Med zibkom i grobom stoji cirkva božja, koj čez nju prejde, objaci se na dugi put i nepozna straha od smrti, nego batrivo ide napred i nepopikne se. Vera je onaj čudni zviranjek, s kojom ako se sklopi naša duša, bude jaka postala i nemre njoj naškoditi moć grēha. S tvrdom verom, kak svetlom svečom, se približavajmo k grobu; svetla nam bude postala tmica, da vidimo v blaženost drugoga sveta, zepaljajuću cestu, pred tron previšnjega Otca Boga. Neplašimo se od orsaga preminućih, kam smo na vekivečni počinek sprevodili naše drage. Poišćimo gustokrat grobe naših dragih, metnimo se na njihov grob, ronijmo suze na poveh-njeno cvětje i travu, kojih korenje zapelja do gjungja naše žalosti, do pokojnoga, da mu sladkeši postane njegov počinek. Pripovedajmo mu naše veselje pritužimo mu našu žalost.

Plač zavdaje mira srdcu i iz srca v plaču vun sločena žalost stira ozdravljenje od tuge. Držimo v srdcu spomenek naših dragih, spomenek, koj s krotkom i tihom bolestjom napuni naše srdce, pomalem nas pomiri s mislom smrti, dozori vu nas želju, da se k njim želimo za njimi ako i naše vrēme dojde. Želja i ufanje, da se jedenkrat vidimo, dozori v duši našoj onoga najlepšega sada naše vere, da za grobom se opet zidemo s našemi dragimi, da od njih se onda nigdar već nerazdružimo, nego da po zaslugah, koje smo si na zemlji zaslužili, budemo dēlniki blaženstva.

Vera, ljubav bližnjega i dobri čini naj budu naši vodje i braniteljji, do našega groba, jer samo ovi nam moreju odpreti vrata nebeska!

Majcen Ferencz.

Kakvo gnojenje zahtēve jesenska pšenica?

Dobro obdelana, gnojena nedračnata zemlja osigurava dobru svrhu. Gdo je vu hudo obdelanu negnojnu zemlju posejal pšenicu, on denes dobru svrhu postiči ne more, niti ne bude postigel, jer kak obdelavanje zemlje, ravno tak i svake potreboče dragičje počeuju biti, za toga svoga ploda i tak i najzamenitešega ploda pšenicu samo jeftinije more prek dati, kak je to pred 10—15 ljetmi prodal.

Z A B A V A

Jeli su se umrvši kada povrnuli?

II.

Nastavak.

Kak sam vam u predidućem broju »Mukakōza« obećal, da ću svoju gornju temu nastaviti, eto izpunjavam svoje obećanje.

Schopenhauer piše o skazanju poslie smrti sljedeće: »Kakti najnoviji slučaj te vrsti priobćujem sljedeće: Nije dugo tomu, da je ovde u Frankfurtu u izraēlitičkom špitalu umrla nieka služkinja. Ona je umrla u noći, a već u jutro su došle njezina sestra i njezina niećakinja, od kojih jedna stanuje ovde, a druga osam kilometrah od ovud, k njezinomu gazdi, pri kojem je služila te su se za nju opitale, pošto im se je obodvina u noći izkazala. Inspektor špitala, koj je stvar pripoviedal, je rekel, da su mu se ovakovi slučajji već više krat dogodili.

Aradč pripovieda u svojih pismih sljedeći dozivljaj: Jedne večeri godine 1811. sedel je u svojem naslonjaču te je zadriemal. Na jedankrat se pred njim stvori njegova stara teka Sophija na svakoj ruki sa jednim

malim dečecom, koje je on od prije već rado imal. Ona mu ta dva dečeca znamenji kaže, kak da hoće reći: »Zavzemi se za tu diecu!« — Drugi dan je došel k njemu njegov brat Vilhelm te mu je povedal, da je snočka teka Sophija umrla.

Protomedicus dr. Ruette iz Lipskog piše: »Dvie mlade fine dame u Göttingenu, doktorica P. i gospodična W. poznale su se samo iz vidjenja, a obodvie su bolovale na suhoj bolesti te su se kod mene, koj sam bil njih obodvijuh liečnik, više krat jedna za drugu opitivale bez, da sam ja jednoj rekel, kak s onom drugom stoji. Kod gospodične W. se je bolest hitrije razgranjivala te je dievojka već i došla u postelju, dok je doktorica još okolo hodala. Jedne noći budem naglo okolo dva sata k doktorici pozvan i kad sem onamo došel, baš je uslied klienati plućah dušu spustila. Još pol ure sam ostal pri mrtvoj, a zatim sam se povrnul domov. Uz put mi je na pamet došlo, da pogledam gospodičnu W, kako joj ide. Na vrati kuće načinim moj navadni znak, na koj mi se je već više krat u noći otvorilo, i sada dojde sama njezina mati mi vrata otvarat, pak mi prestrašena pripovieda, da je njezina kei pri pol ure strašnu viziju

imala. Bolestnica se je poslie kratkog drijemanja na jedan krat u posteli sela i rekla: doktorica je baš sad umrla, te joj se je u preobraženoj spogobi izkazala. Ona joj je prijateljski namigavala i rekla, da će šnjom zajedno iti, jer će i ona još danas umrieti. I bolestnica sama mi je svoju viziju pripoviedala istimi riečmi; ali od tog hipa je postajala sve slabija te je izbilja onog istog dana umrla. Vrieme njezine vizije je po mom računuu palo baš na hip smrtidoktoričine, o kojoj izvan njezinih i mene nitko u varošu nije mogel znati.«

Sljedeći slučaj pripovieda u svojih pismih professor Schlütter u Münsteru, on veli: »Ov slučaj je izmed svih, koji su mi do znanja stavljeni, najvierojatniji, pak akoprem se proti takovim pripoviestjam uvijek malo neveruvano držim, tak u tom slučaju moram ipak povierovati. Ja ću samo ono pripoviedati, kaj za stalno držim. Tajni savietnik pl. H. mi o svojoj materi, zemelskoj gospoiji na imanju P. stanujućoj pripovieda, kako je ona bila mirna, pobožna i od svih štovana gospa. Ona je imala osim tog sina i jednu kćer, koju je osobito ljubila i koja je bila za praesidenta pl. M. zamužna. Ista je svoju služkinju dvorila, koja je ležala

I on gazda teško živi danas, gdo je mogućen 10 metercentov ili još više iz jedne mekote dobiti, kak bi živel anda on, koj samo 5—6 metercentov pšenice našnje.

Malo gazdov se je pobratilo sa onim mišljenjem, da gazda ima uticanje na kuličku i kakvoću ploda. Vnogi se sa hudiim vremenom i sa drugim kaj čim zgovaraju, da je to krivo slabomu plodu. Istina da je i vreme vngoput krivo, ali jako je redko ono ljeeto, gda bi plod gazde, koj je 12 metercentov znal dobavljati, na 6 metercentov vsel doli. Ako je i hudo vreme, zgubitek nije vekši od 1—2 metercentov.

Iz cilja, da budemo stem više p senice dobili, moramo razni odnošaj držati vu gospodarenju, razumimo pak vu tém, da zemljah najviše 40% hasnujemo za klasno silje (žitek), drugo pak nek bude za okopavno i krmno silje. Po takvim onda negulimo zemlju, jer ovo troje forme silje svako drugoformu hranu nuca iz zemlje, zatim i čisto moremo držati, jer sa vngim prekapanjem se i drač izpusti.

Istina, da više krmnog i okopavnog silja zahteva, da gazda više marhe drži, i sa gnojvu ovih vu vekšoj jakosti moremo držati zemlju, sa stalnim gnojom ako obdelimo krmno i okopavno silje, bude ovak vu bolšu i jakšu zemlju došlo.

Ako si zememe peldu dobroga gazde, i pod sa okopavnim sledeće klasno silje superfosfata posipamo, koj delani gnoj zbog svoje lehke raztalnosti najbolje more dati silju jako potrebnoga fosforsav-a (fosfor kise'inu,) onda nē samo da budemo najlepší plod postigli, nego za nekoje ljeeto budemo radostjom opazili, da nam je plod vidljivo jednaki, i da su razmere vremena jako male, da nje je skoro ni moći niti spaziti.

Žalostno je, da se je hasnuvanje delanog gnojva, do vezda još samo pri modern gazdih ustanovilo. Još smo vu vremenu probanja i vngog vremena bude prešlo, kaj bude velikoga hasna delanog gnojva svaki prepoznal.

Dobro včini anda on, — gdo hasna ovih probah hasnuvanja delanog gnojva vu prilicnom vremenu napred stavi, da se iz toga i drugi moreju vučiti. Gledajuć na ovo, ho-

ćem ovde, povedati Magyar-Óvárskoga silje probanog staciona 1895-ga sa superfosfatom postignjene svrhe, gda je najme na 359 stacioni proba bila vu orsagu, svigde na 2 mekotami, koje su jednako dobile stalnoga gnojva, a zvun toga još 133 kilogramov superfosfota.

Poleg štatistike, je na ovih mestah samo na 34 stacioni zraslo menje kak na čisto stalnim gnojom gnojenoj zemlji; vu 193 mestah je superfosfaterana zemlja više dala 25—50 kg; vu 33 mestah 50—100 kg; vu 111 mestah pak je i od 100 kgramov više dala zemlja i ov broj se je povekšal na 3—4 metercente.

Ako anda i na to gledimo, da je vu svakim mestu slame više došlo, zatem, da superfosfat i čez 2—3 ljeta hasni zemlji, pak onda, da ga metercent samo 3frt 50 kr. — 4 frt 50 kr-ov košta si lehko izračunamo, da je hasnuvanje delanog gnojva svigdar hasnovilo bilo, gde pak se je hasn i pokazal, falingu vu hudo obdelanoj zemlji ili pak vu kakvim drugim zroku na priliko vu velikoj suši moremo najti, ali vu ovim slučajju stem bolje hasni zemlji već vu drugem ljetu, kad, ga je najmre snég čez zimu čisto raztalil.

Ako ove vu opazku vmememo, moremo si jako povekšati, i od ljeta do ljeta na jednako deti ploda pšenice.

Jeden gazda.

Iz povesti Magjarske.

Dalje.

I. Leopold (1657—1705.)

Vnoge znamenitosti su se dogodile pod Leopoldom. Pod njim se je oslobodila Magjarska od turkov, ali i pod njim je bila najvećša buna vu Erdelju.

Po smrti I-ga Rákóczy-a je njegov sin II. Rákóczy György postal vladarom, gdo je jako pohlepen čovek bil. On se je ni zadovoljil samo sa Erdeljom, i na poljsku korunu je hlepel, zato je sa vojskom vdril vu Poljsku, ali su ga njegovi drugi ostavili i tak se je sramotno moral nazad povrnuti.

Turk se je na to jako razsrdil, da se je Rákóczy podufal bez njegovog znanja vu

Poljsku vdrti. Jedva, kak je Rákóczy dimo došel, se je i turski poslanik postavil vu Erdelju sa zapovedjom sultana, da velikaši nek drugoga zebereju za vladara, jer je Rákóczy nepokoren postal,

Gdo je bil bolje poslušen turku, kak erdeljski velikaši. Oni su na hitrom Barcsay Akoša zebrali za vladara. Rákóczy se vezda sa vojskom vdril na Barcsay-a, ali ovomu su turki pomoć dali, i tak se dogodilo, da je Rákóczy zgubil bitku: on sam je smrtno ranjen bil i od dobljenih ranah je za 4 dni vumrl.

Po smrti Rákóczy-a je njegova stranika Kemény Jánoša zebrela za vladara, gdo je previdel, da se pod turskom vladjom Erdelj sve-sve bolje uništavlje, se je počel pogajati so Leopoldom, ali ga je Barcsay-ova stranka izdala turku, zbog česa je onda Rákóczy-ova stranka Barcsay-a na smrt odsudila.

Kak je to zavzedil turski sultan, je budimskoga pašu i khána tatarske vojske vu Erdelj poslal, da tam reda napraviju. Ovi dva su med velikim haračenjem na Bacsay-ovo meto Apaffy Mihály-a zebrali za vladara. Na to je Leopold poleg, još prije skloplenog mira sa Keményom, njemu na pomoć Montecucoli (Montekukuli) vodju postal. Erdeljski velikaši su prosili Kemény-a, da se nek odpove od vladanje, — jer ovak oslobodi orsaga od propasti, ali Kemény na sve to nije poslušal, nego se je pobil sa turskom vojskom, — koja je Apaffy-u na pomoć došla. Kemény je nesrečno vojuval, jer je zgubil bitku i on sam je tam smrt našel, jer kad je z konja doli opal, su ga zgazili.

Turski sultan, jer je Montecucoli-ovo pomoć za pretrg mira vzel, je Köprli Ahmed velikoga vezira poslal vu Magjarsku. Ali Magjari su vezda vngog glasovitih vodjah imali. Takov je bil: Zrinyi Miklós pesnik i njegov brat Peter, — Pálffy Miklós, Vesselényi Ferencz nádor, Montecucoli i više njih.

Zrinyi brati su vitežko protistali turkom i vu više bitkah ga svladali 1664. je Montecucoli pri Szent-Gothardu sviadat turka tak, da je ov množina ljudstva zgubil.

bolestna na typhusu. Kak je typhus priliepičiva bolest, dobila ga je od služkinje i gospa, te je bila u velikoj pogibelji života. Ona je medjutim ipak ozdravila na toliko, da se je mogla okolo polagano povlačiti, ali posve k sebi dojtí nije mogla te su joj liečnici savetovali, da ide u kupelj, dok se posve oporavi. Ona je otišla u kupel Aachen te je od onud svojoj materi često liste pisala iz kojih se je moglo zaključivati, da se oporavlja i da joj je svaki dan bolje te je bilo nade, da će posve ozdraviti. Kad pak je jednog jutra njezina mati, stara gospa H. došla iz svoje spavalnice k zajutreku, držala se je neobično ozbiljno i bila je u licu bleda te je očitovala, da je njezina kći mrtva, i još istog dana je došel list iz Aachena, koj je izbilja smrt mlade gospoje M objavil.

Smrt njezine kćeri pak je staroj gospoji bila na sljedeći način objavljena. Ona je spavala u jednoj velikoj sobi, u postelji, okolo koje je bil zastor, kak se to kod više gospodo nahadja; u istoj sobi je spavala jedna služkinja, a u pokrajnoj sobi je spaval jedan poslužnik. U noći u isto vrijeme, kad je kći umrla, su se na jedan krat zastori kod postelje razgrnuli i spodobna kćeri se nagne k postelji i gledil zalostnim pogledom

u nutra ležeću staru gospu, svoju mater. Starici je odmah bilo jasno, da je to »zadnji zbogom« i reče u sebi: »Umrla je.« Zatim zazove služkinju, jeli je tko u sobi, ali ona niti je koga vidla niti čula.

Pri jednom takovom duha izkazanju u novije vrijeme, bila je to čudnovita okolnost, da skazavi se duh kroz više noćih po spored baš od one osobe, k kojoj je u odnosaju stal i pred čijom postelom se je skazival, nije bil vidjen, jer je ista osoba u to vrijeme baš spavala, nego su ga videli dva drugi, koji su u istoj sobi spavali, a to je bilo u reštu; poslie dakako ga je jedne noći i ona osoba vidila, kojoj je to skazanje bilo namienjeno i ta osoba se je na to tak silno prestrašila, da je sedam otrovanja ljudih priznala, radi česa je bila u iztražnem zatvoru, a to je bila trovateljica Margaretha Jäger, sudjena u Mainzu 1836.

Osobito o čudnovatom skazanju duha piše u svojoj knjigi »Odkud i kamo« Sebastian Brunner. On je isto izraven iz ustah onoga čul pripovedati, koj je bil dielnik istoga. Isti je bil dijak i ljubimac biskupa Sailer, pottašnji kapelan u Mittelbergu u Allgäu J. K. Weber.

Bilo je jednog snieznog zimskog dana.

Weber je sa svojim plebanušom sedel pri stolu, kad na jedan krat dojde nieki siromiški, slabo oblečeni dečak, koj ih milo zaprosi za malo almuštvo. Bil je pušćen u družinsku sobu te je dobil jesti. On se poslie jela zahvali i hoće oditi, ali se je tak slabim i bolestnim čutil, da nije mogel dalje. Weber je predložil, da mu u sobi, u kojoj su putujući kapucini na farofu prenoćivali postelju prirede, a plebanuš je to drage volje dopustil. Weber pospravil dečaka u postelju i pozove liečnika, koj se je očitoval, da dečak na težkoj vrućici boluje. Dobri kapelan je dečaka najljubeznije dvoril, on se je znijm, kad je vručina popustila, pustil u spomenek, te je saznal, da je dečak bez otca i matere i da nikoga nigde neima, već sam lumara okolo po svietu. Weber ga je podučavał o vieri a dečak je bil dobar dijak tak, da je kapelan šnjim veselje imal. Dečakova bolest medjutim, koj je još uvijek na farofu bil, se je preokrenula na susicu i dojduće jeseni je dečak umro.

Sljedeće zime je Weber imal u jednom, uru odaljenom selu, kod niekog bolestnika svetu izpovied obaviti. Kad se je domov vraćal, bila je već noć nastala, te je snieg padał i zapuhi su sve pute i staze zasuli.

Köprili je sada do Vasvára išel nazad i prosil je Leopolda za sklop mira. Leopold je za isto sklopil z njim mira vu Vasváru, tak da bu Leopold turku na ljeta 200 jezer zlatih plaćal, a zatim je još vu turski rukah ostal Nagyvárád i Érsekújvár.

Ov sklop mira je ravno takov bil, kak da bi turk bil obladavec. Pretrg zakona je bilo to, da se je nemški vodja Montecuccoli podufal bez magjarov mir sklopiti, i da je to kralj bez svakoga pitanja potvrdil. Neza-dovoljnost je anda obćenita bila vu orsagu.

Još bolje je uvredjivalo magjarske ve-likaše to, da su ovo mira sklopljenje ne vu magjarskim orsackim spravljšima, nego vu Beču, pred dvorskimi osobami preglasili i prećitali. A kad pak bi magjari prosili Lobkovitza cesarovog glavnoga človeka, da nek zapove stranjским vojskam, da se naj od-straniju iz Magjarske, on njim je jednostavno odgovoril, da njim prošnju zvršiti ne-more.

Sve ovo je jako ljutilo gospodu magjarsku. Vnogi su se počeli dogovarjati, kak bi mogli turka bez nemške pomoći pretirati vun iz orsaga. Vnoga katolička gospoda su po tajnim savez napravila, da budu vojsku sabrali, zatem pak po poslanictvu prosili kralja, da nek odbrži zakone, na koje je prisegel, na mesto nemških službenikov naj magjarske postavi, magjarske posle nek ne razpravlja sa nepriatelji magjarov, — ako pak kralj ove prošnje neće poslušnuti, onda se sa turkom poleg obećanja ljetne dace zjediniju, sa sultanom Apaffy-om i sa francuskim kraljom — koj je nepriateljski bil protiv Habsburgom, sa ovimi savez napraviju, i nekaj iz svoje jakosti, nekaj pak sa pomoćjom ovih, si oslobodiju svoje juše.

Glava ovog družtva je, bil Wesselényi Ferencz nádor. K njemu su se priklopila najznameniteša katolička gospoda, kak: Nádasdi Ferencz orsacki birov, Frangepan Ferencz, Zrinyi Péter i sam estergomski primaš Lippai nadbiškup je stupil vu ovaj savez. Potlam su i nekoga protestanska gos-

pada stupila vu ovo družtvo, med njimi i Rákóczy Ferencz. To je bila tak zvana »Wesselényi urota.« K ovoj uroti je i Zrinyi Mik-lós pesnik spadal, ali njega je vu kuršanskoj šumi, kak veliju, divji merosec zaklal, dakle on vu ovim nadalje nije bil dělnik.

Ali ne dugo zatem je vumrl Wesselényi. Po njegovi smrti je Lotharingenski Károly osvojil grada Wesselényiovoga, Muránya, i ovak je zavzedil i bečki korman čelu urotu i imena onih, koji su k njoj spadali. Lobkovitz, gdo je odurjaval magjare, je prosil Frangepana i Zrinyia vu listu, da naj dojdeju osobno vu Beč bez svakoga straha, nika se njim pripetilo ne bude. Ali kak su vu Beč došli, su je obedva zaprli. Ravno tak su i Nádasdy vlovili i vu Beč odpratili. Rákóczy je takajšo vlovljen bil, ali njega su njegova mati Báthory Zsófia i žena Zrinyi Ilona sa velikimi penezi izkupile.

Lobkovitz je vezda iz 12 članov stojeći tak zvani »krvni sud« postavil, koj je onda Zrinyia, Frangepana i Nádasdia na smrt odsudil zabadav su protešterali proti tomu magjarski glavni službeniki nije je nigdo poslušnul, nego su suda i svršili najme 1671-ga apr. 12-ga su Nadasy-u u Beču, a Zrinyi-u i Frangepanu vu BečkomN-ovom-Mestu glavu odsekli.

Zvun ovih njih je još vnogo postalo aldovom nečernurnoga Lobkovitza i još nečernurnešega kralja Leopolda gdo je ove sve sude sa mirnom dušom potvrdil.

(Dalje sledi.)

Loparits.

KAJ JE NOVOGA?

Gdo je znašal kllnce?

Čizmari, šoštari zasigurno neznaju, komu moreju hvaliti, da na obuće vu vezdašnjim vremenu puno lehkeše moreju podplate prijačiti, kak v negdašnjim. Kuliko posla je bilo, doklam su pred par desetimi ljetmi potplate sprešili gori s dretami. Med ovim vnoгим poslom si je počel premissljavati je-

njenice iz svih stoletjah a u novije vrieme zajamčene od Thyrausa, Baxtera, Schotta, Eresmusa, Franciscia, Calmeta, Jung-Stillinga, Henningsa, Wenzela, Tellera, Kernerera, Horsta, Bilaua, Görösa, Crowea, Pertya, Daumera, Kerninga, Owena, Wernera i. t. d. (to su sami učeni ljudi), koje su nekoje i sudbenimi zapisnici potvrdjene. Pitanje o istinitosti, je već tum činjenicom riešeno, da je povieranje u skazanje umrvših tak staro, kak i viera u neumrlost duše i ta viera kroz sva vriemena u cilom čoviečanstvu obstoji, anda mora imati temelja. Najglasovitiji filozofi i najtriezniji izraživateli su u skazanje mrtvih povierovali, a i sami doživeli. Iz grčko-rimske starodavnosti najme: Sokrates, Plato, Plutarch, Cicero, Dio Cassius i mladji Plinius; med navučitelji cirkeve se spominaju: Augustin i Tomaš Aquinski; a od novijih Leibnitz, Shakespeare, Hugo Grotius, Puffendorf, Machiavelli, Thomasius, Lessing, Goethe, Wieland, Jean Paul, Steffens, Schubert, Passavant, Palmieri, de Mirville, Petz, Dieppel i t. d.

Kada ovoliki učenjaci priznavaju skazanje duha posle smrti čovieka, dapače su i osviedočeni o tom, onda bi ja rekul, da im se mora vieroovati, jer toliki učeni ljudi ipak valjda nebudu neistinu pisali — i anda na stvari nekaj mora biti.

Em. Kollay.

den šoštar v Budimpešti još 48-oga, da s kakvom slogom bi mogel on podplata lehkeše i friškeše prebiti k gornji strani obuće. Meštija mu je vu ovim zmešanim vremenu ni puno bila vredna, a posle tabora pak mu je još huje išlo. Imel je dakle dosta vremena si premissljavati. Njegov trud nije bil zabadava. Znašel je z dreva kllnce. Probal je s njimi podplate i pete prebiti, i evo, njegvo znašestje je dobro bilo. Počel je sam delati kllnce i nje tržiti. Od njega su se onda vnogi navčili delati to malo, ali ipak tak hasnovito dugovanje. Nastale su fabrike, koje kllnce još i na den denešnji s velikim hasnum delaju. Šoštar nije imel pamet, kak vezda, koj kaj novoga znajde. Svojim dugovanjem bi si mogel jezere i jezere prisrketi, tak da nebi moral v takvim siromaštvu živet i vumreti, v kakvoj je živel i vumrl v Temesváru. Ime mu je Gefesser Mihály.

Cigani.

Cigani su već svojim nemirnim životskim načinom vnogo neprilike dali redarstvu i vlasti. Pak zabadava su već sve probali s njimi, da je privćiju na jednim mestu stalno stanovati, k miru i k deli, sve se zabadavo kazalo. Kad god čujemo za nje, do vezda ovdí, onda tamo su kakvo umorstvo ili porobu učinili. Žandarstvu i sudu onda zadosta posla vdaju z med njih pravoga grešnika poiskati. Blizo Debrecina stojećoj Szapár zvanjoj občini su ove dane cigani v zorju jedno petnajst komorah razbili i z njih vnogo jestvine i drugog dugovanja raznosili. Cigane su već spolovili i prek dali sudu.

Šestnast ljet spava.

V Parizu živi jedna devojka, kojoj je već šestnajst ljet, da spava, i od senja svojega se još nijedenput nije prebudila. Kak dete pijanih stareših je vnogo trpela. V devetnajsti svoji godini, 1883-oga jjeta je njezino terpljenje nju jako zmućilo tak da je skup opala i zaspala. Od toga dana počemši pod jednim spava, pak doktori misliju, da se već niti nebudu probudila, nego čeloga svoga života bude prespala. Redku hranu njoj čez vusta vlevaju i tak nju hraniju.

Ogenj.

V Nagy-Szombat zvanjoj občini, kak nam to pišuju, je veliki ogenj bil v jednoj fabriki, gde cukora delaju. Fabrika zvan one zidine, gde službeniki stanuju je cela zgorela. Za tristo vagonov cukora je zgorelo. Kvar je grozovito veliki.

Nesreća.

Grozovita nesreća se dogodila ove dane v Serbskim med dvemi željeznički postaji. Komaj da je brzovlak (šnelcug) vun zišel z jednoga tunella, blizo jedne stražarnice su volarska kola dohadjala na šinje. Pet dušah je bilo na kolih. Jeden mužki, dvoje ženske i dvoje deca. Vodja lokomotiva je odmah soptsopotu pustil i svom svojom jakostjom se na zapirač metnul. I kočijaš je med vole vudril, ali kesno je bilo sve. Vlak je zgrabil zadnji del kolah i komaj za jednu sekundu je na prah razdrobil kola, vole i koji su na kolih bili.

Stekla mačka.

Iz Duna- Almás zvane občine pišuju sledeće: Jeden 8 ljet star za školu dečak je mirno obeduval v gorih, kad najedenput je jedna mačka skočila na njega i počela ga grizti, drapati. Zabadava se branil mali dečak, nije mogel obladati mačku. Na zadnje na vričćanje njegvo su dobežali dva drugi vekšni dečaki i zatukli mačku, za koju se znašlo, da

Svećenik je u sniegu zabludil i na jedan krat nad jednu baruštinu dospel, koje led je pod njegovim trhom puknul i on do ramena propal u vodu a nogami još nije pada čutil. On se je badava trudil iz tog pogibeljnog položaja, izbaviti pak se je već držal izgubljenim. U tom hipu opazi na jedan krat svetlost. Onaj dečak, kojega je dvoril i oči mu zaklopil, lebdil je pred njim, pružil mu je ruku, dignal ga je iz vode, postavil ga je na tvrdo tlo, zatim mu je pruženom rukom pokazal pravac, kojim ima domov iti i tim ga je nestalo. Oslobodjeni upravi svoje korake pokazanim pravcem i dojde sretno domov. Drugi dan je Weber išel gledat to miesto, gde je u ledu propal, svoje stope je u sniegu videl, ali drugo nikaj, a baruština je na onom miestu, gde je propal, bila najglibja.

I ovime sad zgotavljam razpravu i dogodjaje o skazanju duha posle smrti čovieka, pak hoću samo još napomenuti mnienja nekajih učenihi i vierodostojnih ljudi o toj stvari.

Filozof Schopenhauer, koj nije baš najprijateljan kršćanskomu nauku, piše: »Već unapred zahićenje mogućnosti, da se umrši mogu živim skazovati, bi samo onda bilo moguće, ako bi s čoviekom i duša umrla, ali dok to nestoji, nemože biti pojmljivo, zakaj bitje, koje još obstoji nebi moglo od sebe kakovo znamenje dati.«

Dr. Schneider piše: »O tom obstoje či-

je stekla bila. Zgrizenoga dečka su v Budimpeštu odpejli.

Male novosti iz Medjmurja.

Nagradjeni ognjogasniki. Još augustuša 16-ga se je pripetelo, kaj je ogenj vudril vun vu škednju Bisztrovics Antalove zene. Kipke István, gdo je ravno dimo išel iz dela je na hitroma kcoj stal i po ruki mu je išlo ognuja zadušiti, ali na rukah je težke rane dobil. Ove dane, ga je zbog toga nagradilo »Prvo Magjarsko družtvo Osegranja« sa 20 frti penezi. — *Vu Legradu* je o. m. 22 pred poldan Gyulay Károly pučni navuk držal, kak se moramo braniti proti krvnoj vuši, kuruzni rosi i proti meljnorosi. Na predstavi njih ga vno go bilo. I iz ovoga vidimo, da Légrad ima plemenitog čustva vodje, notariuša, duhovnike i vučitelje, kojim je cilj sreća puka zato se trsiju, da na takve predstave, čim više nagovoriju puka, zatam pak i oni sami hodiju napred sa dobrom pëldom.

Vnogo peneze si prišpara on, koj pri MAYER SALAMONU (drugač Hochsinger vu Čakovcu, poljeg kloštra) si priskobi štacunske potreboće. Pri njem je moći sve vu najtalošjoj čeni kupiti, pokedob bude svoj štacun poljeg razprodaja, do kraja zaprl.

Odgovorni urednik
MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér*)

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legváltozatosabb szövés, szín és minőségben. **Privát-fogyasztóknak** póstábrét és vámmentesen — valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.**

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélféltégy ragasztani lá 5377. tk. 99.

Briber Ferenczné szül. Szalai Katalinnak Hermar Jánoshoz való csatlakozása kimondatik s kibocsájtatik a következő együttes **Árverési hirdetmény.**

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Hermar János perlaki, Szalai Katalin légrádi lakosoknak Pallián György alsó-domborui lakos elleni végrehajtási ügyében 100 frt tóke, ennek 1898. évi augusztus hó 18. napjától járó 5% kamatai, 34 frt 87 kr. eddigi, 9 frt 30 kr. árverés kárvényi költség, ugy 43 frt 13 kr. tóke s jrv. kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék, (perlaki kir. járásbiróság) területén fekvő az alsó-domborui 383. szljkyben frglalt 489. hrsz., 324. hrsz. udvar és kerj 1039 frt kikiállási árban mint becsárban az

1899. évi november hó 7. napján d. e. 10 órakor

Alsó-Domboru községházánál dr. Tamás János vagy Györffi János ügyvédek közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiállási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételárlt 3 egyenlő részletben lefizetni köteles, s végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt alulirt tkvi hatóságnál és Al-Domboru község előljároságánál megtekinthetők. 935

Az árverés eirendelése a fent említett tkjvben feljegyzendő.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Perlakon, 1899. évi aug. hó 7.

Kiadó lakás!

Csáktornyán Főutcza Mayer S.-fé:e házban két lakás, 2—2 szoba, konyha, éléskamra stb. esetleg mint egy lakás is **1900. év január 1-től bérbe adandó.**

Bővebbet MAYER S.-nél Csáktornyán.

940 1—*

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

		Korona	
Kézpénzben fizetendő	1	Jutalom	600000
	1	nyer. á	400000
	1	" "	200000
	2	" "	100000
	1	" "	90000
	1	" "	80000
	1	" "	70000
	1	" "	60000
	2	" "	60000
	1	" "	40000
	5	" "	30000
	1	" "	25000
	7	" "	20000
	3	" "	15000
	31	" "	10000
	67	" "	5000
	3	" "	3000
	432	" "	2000
	763	" "	1000
	1238	" "	500
90	" "	300	
31700	" "	200	
3900	" "	170	
4900	" "	130	
50	" "	100	
3900	" "	80	
2900	" "	40	

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

Az ötödik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nem sokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves megelőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervezési eredeti árban és pedig:

egy egész 1-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.—
 » fél » » » » 3.—
 » negyede » » » » 1.50
 » nyolczad » » » » —75

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges bekioldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket megelőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 16. és 17-ig mely napon a húzás van hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa.

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4 a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt két millió koronánál többet.

910 5—6

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részbenre tervezettel együtt küldeni.
 Az összegzet

1. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos utánvételezni kérem postautalvánnyal küldöm } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó

Sok pénzt megtakarít

a ki

Mayer S.-nél Csáktornyan

bevásárlásait eszközli,

kinél az üzlet teljes felosztása miatt

az üzletben levő összes áruk u. m.:

női és férfi divatkelmék, vászonárúk,

parhetok mosókelmék, szőnyegek, gyapju

és selyemkendők valamint az összes

ferfi és női divatcikkek

a bevásárlási áránál tetemesen olcsóbban
adatnak el.

**Maradékok minden elfogadható
áron adatnak el.**

911 5-26

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
továbbá járgány-cseplőgépek, löhőre-cseplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszálok és aratógépek, szénagyújtók, boronák.

„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek,
szecskavágók, répvágók,
kukorica-morzsolók,
daráló, őrlő-malmok,
egyetemes acél-ekék.

2- és 3-vaasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzéknek hiad-
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.

**Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cseplőgép-gyára.**

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó!

Az üzlethelyiség állványokkal együtt bérbe adandó!

3258. tk./99.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Krassovecz Ignác végrehajlatonak Márczius József és társai végrehajlatát szenvedő elleni 60 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajlati ügyében a nagy-kanizsai kir. törvény-szék és a csáktornyai kir. bírósága területén levő a dráva-vásárhelyi 871. sz. jtkvben A+2. 194/b/1. hrsz. kert a beltelekben 27 1/2 □ öl 113 frt; a dráva-vásárhelyi 870. sz. jtkvben A+3 sór 414/b/2. hrsz. a szántóföld és rétnek Szontor Pál nevén álló fele része 4243 5 □ öl 243 frt; a dráva-vásárhelyi 510. sz. jtkvben A+1. sor 2000/b. hrsz. erdő és rét (Ratovicza) a Dunkovecz dűlőben 1270 □ öl 8 frt; a dráva-vásárhelyi 1065. sz. jtkvben A+1. sor 2067. hrsz. a ingatlan rét pod velikom polom 782 □ öl 258 frt; a dráva-óhídi 172. sz. jtkvben A+2. sor 91/29. hrsz. szántó és rét Beklicsica zaloke 1200 □ öl 74 frt; u. a. jtkvben 2 sor 91/30. hrsz. szántó és rét ugyanott 1500 □ öl 74 frt; a drávaóhídi 38. sz. jtkvben A+1. sor 5/6. hrsz. ház 11/b. sz. alatt udvar, rét és szántó 1 hold 149 □ öl 257 frt; u. e. jtkvben 2 sor 102/b. hrsz. szántó Sluk a Hracsine dűlőben 840 □ öl 28 frt; a drávaóhídi 109. sz. jtkvben A+1. sor 177/a/1. hrsz. szántó pod bregom dűlőben 449 □ öl 22 frt; a dráva-óhídi 79. sz. jtkvben A+3. sor 31/a. hrsz. szántó za Vertje Trate dűlőben 521 □ öl 16 frt; a drávaóhídi 4. sz. jtkvben Al 10. sor 177/a/2. hrsz. szántó pod Bregom dűlőben 1347 1/2 □ öl 22 frt az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1899. évi novemb. hó 18. napján délelőtt 9 órakor

a Dráva-Vásárhely községhezánál, a dráva-óhídi ingatlanokra nézve pedig **1899. november hó 18. napjának d. u. 3 órakor** a dráva-

óhídi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni. 938

A kir. bírósága mint tkvi hatóság.
Csáktornya, 1899. évi aug. 31-én.

3370. tk. 99.

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. bírósága mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mekác Ferenc és neje Tomasek Katalin, Godina András domásineci lakosoknak, a muraközi takarékpénztárnak Anderlin Simon és neje Katanacsics Mária domásineci lakos elleni végrehajlati ügyében 304 frt 14 kr. tőke, ennek 1899. évi június hó 16. napjától járó 6% kamatai, 17 frt 90 kr. eddigi, 12 frt 30 kr. árverés kérvényi költség, 300 frt, 132 frt kielégítése végett a nagy-kanizsai kir. törvény-szék a perlaki kir. bírósága területén fekvő a domásineci 69. sz. jtkvben foglalt 691, 1467, 2131, 2164, 1129. hrsz. ingatlanokból Anderlin Simon és neje Katanacsics Mariát illető 3/5-öd rész; a 69. sz. jtkvben foglalt 1939. hrsz. ingatlan a veghr. törv. 156. §-a alapján egészben 50 frt; a 69. sz. jtkvben foglalt 1781. hrsz. ing. u. a. §. alapján egészben 4 frt; a 690. sz. jtkvben foglalt 1222 a. hrsz. ing. u. a. §. alapján egészben 4 frt; a 615. sz. jtkvben foglalt 89. hrsz. ing. u. a. §. alapján egészben 40 frt; a 615. sz. jtkvben foglalt 375. hrsz. ing. u. a. §. alapján egészben 46 frt; a mürsésáki 1209. sz. jtkvben

foglalt 651. hrsz. ing. u. a. §. alapján egészben 90 frt; a mürsésáki 1111. sz. jtkvben foglalt 652, 655, 686. hrsz. ingatlanoknak Anderlin Simon és Katanacsics Mariát illető 1/12 része 230 frt kikiáltási árban mégis a mürsésáki ingatlanok a Baksza Éva javára bekebelezett szolgalmi jog fentartásával az

1899. évi nov. hó 24. napján d. e. 10 órakor

domásinecz községhezánál dr. Kemény Fülöp, Zakál Henrik ügyvédek közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fognak.

Venni szándékozók figyelemzetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételár 3 egyenlő részletben lefizetni köteles és végre az árverési feltételek a hivatalos órák alatt utulirt tkvi hatóságnál és Domásinecz község előljárási részénél megtekinthetők.

Az árverés elrendelése a fent említett telekjegyzőkönyvben feljegyzendő. 939

A kir. bírósága mint tkvi hatóság.
Perlak, 1899. évi auguszt. hó 8-án.

Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszert ellentáll az idős megpróbáltatásnak, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzöölésként alkalmazták közvényűnél, csuszánál, tagozgatásnál és meghűvésnél és az orvosok által bedörzöölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszert, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten**. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebb-beretű utaztatni van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter-céloglyegyzés nélkül mint nem valódit utatassa vissza.**
RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállítók.

